

Araştırma Makalesi
Research Article
DOI: 10.20981/kuufefd.97116

Mehmet AKGÜN

Prof. Dr. | Prof. Dr.
Pamukkale Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Felsefe Bölümü, Denizli-Türkiye
Pamukkale University, Faculty of Science and Letters, Department of Philosophy, Denizli-Turkey
makgun@pau.edu.tr

Yüksek Öğretimde İdeal Öğretim Elemanı Nasıl Olmalıdır?

Öz

Bu çalışmada, üniversitelerde yürütülen eğitim ve öğretimin bir çok unsuru arasında yer alan öğretici ve öğrenci unsurlarından biri olan öğretici durumundaki öğretim elemanın, ideal bir öğretim elemanı olabilmesi için hangi niteliklere sahip olması gerektiği üzerinde durulacaktır. Bilindiği üzere öğretim elemanı yüksek öğretimin vazgeçilmezlerinden biridir. Yüksek öğretimin nitelikli elemanlar yetiştirmesinin, nitelikli öğretim elemanlarına sahip olmasıyla mümkün olacağı şüphesizdir. İlk, orta ve lise eğitim ve öğretimlerinde, eğitim ve öğretimin temel unsurları olan öğretmen ve öğrenci arasındaki ilişkilerin nasıl olması gerektiğiyle ilgili birçok çalışma yapılmasına rağmen, ne yazık ki, yüksek öğretimde aynı konunun çok az işlendiği görülmektedir. Bu nedenle yüksek öğretimde eğitim ve öğretimin iki önemli unsurundan biri olan öğretim elemanının hangi nitelikleri taşırsa, öğrencileri üzerinde kendisiyle ilgili olarak etkiler uyandırabileceği ve onların nitelikli birer insan ve vatandaş olmalarına katkılar sağlayabileceği önem arz ettiğinden, bahsi geçen konuda tecrübeye dayalı bilgiler verme gereği doğmuştur. Çalışmada sözü edilecek nitelikler, bir öğretim elemanı tarafından dikkate alınarak gereği yerine getirilirse, yüksek eğitim ve öğretiminin ana hedefi olan örnek insanın topluma kazandırılacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler

Üniversite, Eğitim, Öğretim, Öğretim Elemanı, Öğretmen, Öğrenci, Ders, Sınav, Sevgi, Saygı.

Erasme (1467-1556)'nin, “Yapayalnız biten ağaçlar diyor, meyveleri olmasa da veya kötü meyve verseler de yine ağaçtırlar; atlar bir işe yaramasalar da, dünyaya at olarak gelirler, fakat insanlar, inanın bana, insan olarak doğmazlar; onlar ancak eğitimle insan haline gelirler.”¹ sözleriyle ifade edilmeye çalışıldığı gibi, eğitim ve öğretimin insanın insan olmasında ve insan hayatının anlam kazanmasında önemli bir yeri vardır. Eğitim ve öğretim ikilisinden eğitime sınır biçmek mümkün değildir. Peygamber Efendimizin de, “Bilimi beşikten mezara kadar takip ediniz.” hadis-i şeriflerinde ifade ettikleri gibi insan dünyaya geldiği andan itibaren kendisini eğitimin kucağında bulur. Hayatın her alanında eğitim devam eder. Evde, iş yerinde, okulda vs. insan hep eğitimle iç içedir. Öğretim ise genel olarak planlı ve programlı bir şekilde okulda sürdürülür. Bu çalışmada eğitim ve öğretim üzerinde durulmayacaktır. Eğitim ve öğretimin çekirdeğini oluşturan iki vazgeçilmez öge vardır ki, bunlardan biri öğretene yani öğretim elemanı, diğeri ise öğrenen yani öğrencidir. Bu güne kadar ilkokul, ortaokul ve liselerde öğretmen öğrenci ilişkisi üzerinde durulduğu halde, üniversitelerde yani yüksek öğretimde öğretim elemanı öğrenci arasındaki ilişkiler üzerinde pek fazla durulmadığı görülmektedir. Bundan dolayı bu konu, üniversitede eğiticilik ve öğreticilik alanında kırkıncı yılını idrak etmekte olan şahsımın, sözü edilen süreyi içeren eğiticilik ve öğreticilik deneyimine dayanılarak yüksek öğretimde öğrenciler tarafından ideal kabul edilebilecek bir öğretim elemanının hangi özellikleri taşıması gerektiği üzerinde durularak açıklanmaya çalışılacaktır.

Öğretici mevkiindeki bir öğretim elemanı her şeyden önce giyimine, kuşamına, saçına, sakalına, bıyığına, kıscası kılık ve kıyafetine dikkat etmelidir. Sözün özü, bir öğretim elemanı, giyim ve kuşam yönünden örnek bir insan olmalıdır.

Öğretim elemanı, alanında iyi yetişmiş, sürekli araştırma yaparak araştırmalarıyla yeni yeni bilgiler üreterek konusunun uzmanı olmuş, işleyeceği konuya iyi hazırlanıp, konusunu dersin durumuna göre uygun yöntem ve araçları kullanarak anlatan bir kimse olmalıdır. Alanına hakim olan bir öğretim elemanı, alanıyla ilgili olarak ele aldığı herhangi bir konuyu öğrencilerinin anlayabileceği seviyeye indirerek anlaşılır açık bir dille anlattığı takdirde hem ele aldığı konunun daha iyi anlaşılmasını sağlayacak, hem de öğrencileri üzerinde bir etki uyandıracaktır. Böyle bir durum da, hem öğretim elemanının öğrencileri üzerinde olumlu bir etkinin doğmasına, hem de öğrencilerin, öğretim elemanlarına olan güveninin artmasına neden olacaktır.

Bir öğretim elemanı, ele aldığı konuyu en ince ayrıntılarına kadar (analiz ederek, yani analiz yöntemiyle) serbest bir şekilde önceden belirlenmiş seçeneklerin etkisi altında kalmadan dersini anlatmalıdır. Dersi anlatırken uzun cümleler yerine kısa ve anlaşılır cümlelerle konusunu işlemelidir. Konuyu gereği kadar açık bir şekilde anlatmanın, öğrencilere zaman zaman sorular sorarak cevaplar almak şeklinde yürütülen derslerin, ele alınan konunun anlaşılmasında öğrencilere büyük katkıları olacaktır. Dersi anlatırken öğretim elemanı, öğrencilere sorular yönelttiği gibi anlatılan konu ile ilgili olarak öğretim elemanının kendisi, öğrencilerinin de kendisine sorular sormasına fırsat tanıması gerekir. Bu yöntem sınıftaki öğrencilerin ele alınan konuyu hem kolay anlamasını sağlayacak, hem de öğrencilerin derse aktif katılımına katkı sağlayacaktır.

¹ J. Leif, G. Rustin, Pedagoji Doktrinleri Açısından Genel Pedagoji, çev: Nejat Yüzbaşıoğulları, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1980, s.39

Bu ise öğrencilerin hem kendilerine olan güvenlerini, hem de dersin öğretim elemanına olan güvenlerini arttıracaktır. Analiz yöntemiyle yapılan dersler, öğrencilerin yorum güçlerini geliştirmesine olumlu katkılar yapacaktır.

Bir öğretim elemanının, bilgi, görgü ve kültür bakımından kendisini çok iyi yetiştirmiş olmasının yanında, görevli bulunduğu kurumca bütün gereksinimleri karşılanmış yani ders odası, kitaplık ve çeşitli teknik gereçlerle donatılmış olması gerekir. Öğretim elemanının, maddî yönden hiçbir düşüncesi olmamalıdır. Kendisini tamamıyla kendi alanının problemlerine ve onların çözümü konusuna yoğunlaştırmalıdır. Dolayısıyla öğrencilerinin karşısına yeni yeni bilgilerle çıkmak için kendisine daha fazla zaman ayırabilmelidir. Eğitim ve öğretiminde dikkate alınacak en önemli yönlerden birinin bu olduğunu düşünüyorum.

Bir öğretim elemanı, vereceği derslerle ilgili kaynakları önceden öğrencilerine duyurmalıdır. Öğretim elemanı önceden kaynak olarak belirttiği eserlerden işlemediği veya işleyemediği konulardan öğrencilerini sorumlu tutmamalıdır. Hele derslerin yürütülmesi sırasında bazı konuları işlemeden siz okursunuz diyerek geçtiyse, derste işlemediği o konulardan öğrencilerine soru sormamalıdır demek istiyorum.

Üniversite eğitim ve öğretiminde göz ardı edilmemesi gereken hususlardan bir diğeri de, öğretene ile öğrenen arasında sevgi ve saygı esasına dayalı ilişkinin olmasıdır. Öğreten, öğreneni, öğrenen de öğretene velinimetini saymalıdır. Yani ikisi arasında karşılıklı hoşgörünün olması gerekir. Bu karşılıklı ilişki mesafeli, ölçülü ama anlamlı olmalıdır. Yani her iki taraf da kendisinin ne olduğunu bilmeli, asla kendi sınırlarını aşmamaya gayret etmelidir. Kısacası asık suratlı, çatık kaşlı, sinirli tavırlı, öğrencilere hor bakan öğretici alanını çok iyi bilse bile iyi bir öğretici olamaz. Bu tür öğretici, öğrencilerinin onun dersine soğuk bakmasına neden olabilir. Bu nedenle alçak gönüllü, sevgi ve saygıyı esas alan bir öğretim elemanı ile öğrencileri arasında hem sıcak bir ortam oluşacak, hem de böyle bir ilişki, öğretene ile öğrenci arasında karşılıklı güvenin sağlanmasına neden olacaktır.

İnsan hayatının her anı öğrenmeyle ilgili olduğu için, öğretene bazen öğrenen, öğrenen ise bazen öğretici durumuna geçebilir. Çünkü öğretici durumundakiler, bazen öğrenen durumundakilerden bazı şeyler öğrenebilirler. Ama öğrenen durumundaki bazen bunun farkında olmayabilir. Öğretici durumundaki bunun farkında olduğu için, o, öğrenen durumundaki ile kendisi arasında ara sıra da olsa böyle durumların olabileceğini hiçbir zaman hatırdan çıkarmamalıdır. Bu şekilde öğretene-öğrenen arasındaki öğretime dayalı öğretimin yaratıcı anlamda yararlı olacağı ortadadır. Öğrenen durumundaki öğrencisini hiç dikkate almayan, ona gerekli değeri vermeyen öğretene durumundaki öğreticinin, öğretime yararından çok zararı olacağı da ortadadır. Daha işin başında öğrencisi ile hoşgörü esasına dayalı ilişkiyi kuramayan bir öğreticinin, öğrenen durumundaki öğrencisini dersinden soğutmasının, öğretime yararlı olacağından bahsetmek ne kadar doğru olabilir? Öyleyse üniversitedeki bir öğreticinin, öğreneni ile aralarında tatlı bir iletişimi oluşturabilmesi, her iki tarafın sevgi ve saygı esasına dayalı bir ilişkiden yana tavır sergilemelerine bağlıdır.

Bahsedilen türden bir ilişkide, soru sormada, soruları ifade etmede, sorunları çözümlenmede, aydınlatıcı düşünceler üretmede, hem öğreticinin ve hem de öğrenenin, alanı açısından gelişip olgunlaşmasının mümkün olabileceği söylenebilir. Öğretici

durumundaki bir öğretici, eğer sözü edilen esaslar çerçevesinde hareket ederse, her bir öğrencisine eşit ölçüde yakalaşabilirse, bunun farkında olan öğrencileri üzerinde etkili olacak ve ürünlerini de yakından görebilme imkânına kavuşacaktır. Öğrencilerine aynı değerde yaklaşan bir öğreticinin, öğrencilerinden üzerinde titizlikle ve ciddiyetle durduğu hususların yerine getirilmesini istemek onun en doğal hakkı olsa gerektir. Ama istekte bulunan bir öğreticinin, öğrencilerinden istediklerinin yerine getirilebilmesi için her şeyden önce kendisinin örnek bir öğretici olması gerekir. Yapılması gerekenler neler ise öncelikle bu yapılması gerekenleri kendisi yapmalı, ondan sonra da öğrencilerinden istekte bulunmalıdır. Bahsedilen nedenlerden dolayı eğitim ve öğretimde, öğretici ile öğrenen arasındaki karşılıklı diyalogun kurulması, öğrencilerin gelişmesine ve öğrenişmesine katkıda bulunacaktır.

Bir öğretim elemanı, mesai arkadaşlarıyla da iyi ilişkiler içerisinde olmalıdır. Davranışlarıyla, hareketleriyle, selamlaşması ve mesai arkadaşlarının halleriyle yakından ilgili olması da önemlidir. Sıcak kanlı, tevazulu ve her yönden kendisiyle yardımlaşabilme özelliğiyle ön plana çıkmalıdır. Hem öğrencileriyle, hem de mesai arkadaşlarıyla olan ilişkilerinde sorunları paylaşmasını bilmelidir. Bu duruma göre ideal bir öğretim elemanı, hem meslektaşlarıyla hem de öğrencileriyle sevgi ve saygı esasına dayalı sağlıklı pedagojik ilişkiler kurabilen bir kişidir.

Bir öğretim elemanı, sınıftaki her öğrenciyi yakından tanımalı, onlarla ilgilenmeli, onların derse katılımını sağlamalı, hem sözleriyle ve hem de hal ve hareketleriyle, davranışlarıyla, öğrencilerinin derse katılımını ve ders başarılarını arttıracak şekilde hareket etmelidir.

Bir öğretim elemanı dersinde tarafsız olmalı, öğrencilerinin düşüncelerine saygı göstermeli, öğrenci yanlış bir fikir ileri sürdüğünde öğrenciyi alaycı sözlerle kırmamalı, tam tersine o öğrenciye söz konusu konuda farklı şekilde yorumlar getirilebileceği söylenerek öğrencinin öz güvenini kazanmasına yardımcı olunmalıdır.

Bir öğretim elemanı dersinde, öğrencilerine eşit yaklaşımda bulunmalı, öğrencileri arasında kıskançlık ve rekabet ortamı yaratacak davranışlardan kaçınmalı, yani öğrencileri arasında birine daha fazla yakınlık gösterip, onu diğer öğrencilerden farklı bir duruma getirip üstünlük sağlamamalıdır. Ayrıcalıklı hareketlerden uzak durmalı, adalet duygusunu bütün öğrencilerine eşit ölçüde yayabilmelidir. Böyle bir durum öğrenciler arasında, öğretim elemanlarının adaletli davrandığına olan inançlarını güçlendirecek ve böylece öğrenciler öğretim elemanlarına güvenli bakacaklardır. Yani öğretim elemanlarına olan inançları ve güvenleri sağlamlaşacaktır.

Bir öğretim elemanı, öğrencilerine dostça yaklaşmalıdır. Onlara her yönden yardımcı olmalıdır. Öğrencilerinin sorunlarıyla yakından ilgilenen, sorunları konusunda çözümler üreten, onların sosyal faaliyetlerine katılan ve katkı sağlayan, sadece ders sırasında değil, ders dışında da onlarla sıcak ilişkilerini sürdüren, yani kısacası, gereğinde onların hocası, gereğinde onların ağabeyi veya ablası, gereğinde onların baba veya annesi, sözün özü onların bir dostu olmalıdır. Öğretim elemanı öyle olmalı ki, bu yakınlıkla, bu ilgiyle onların isimlerini bile bilmelidir. Bir öğrenciye ismiyle hitap etmekten daha iyi ne olabilir ki. İsmiyle hitap edilen bir öğrenci, öğreticisinin kendisini önemseydiğini en derin hisle hisseder. Onu kendisine bir dost olarak görür. Öyle ki, bu durum öğrencinin üzerinde çok derin bir his uyandıracaktır.

Öğretim elemanı, hiçbir zaman öğrenciyi hor görmemeli, öğrencisini küçük düşürecek sözlerden ve hareketlerden kaçınmalı, öğrencilerinin kendisiyle rahat konuşmasını sağlamak için hoş görülü olmalı ve böylece öğrencilerinin kendisine rahat soru sormasını kolaylaştırmalıdır. Kendisine yöneltilen sorulara da, mümkün olduğu kadar en doğru cevabı vermeye çalışmalıdır. Alanıyla ilgili olmasına rağmen kendisine sorulan sorunun şayet doğru cevabını bilmiyorsa, soruyu geçiştirecek cevaptan kaçınmalıdır. Bu durumla karşılaşan öğretim elemanı için yapılacak en doğru şey, o konuda henüz bir şey düşünmemişim veya birlikte bu sorunun cevabını bulmaya çalışalım demektir.

Bir öğretim elemanı her şeyden önce kişilikli, idealist, ahlakîliği ilke edinen, davranış ve hareketlerini bu ilkeler çerçevesinde gerçekleştiren, dürüst, güvenilir, sosyal yönden kendisini iyi geliştirmiş, temiz ve şık giyinen, giyimine çok dikkat eden birisi olmalıdır. Yani her yönüyle öğrencileri tarafından örnek alınacak bir kimse olmalıdır.

Öğretim elemanı güler yüzlü, hiddetten uzak, yumuşak, müşfik, sakin, içten, candan, mütevazî bir insan olmalıdır. Bu özellikleri kendisinde bulunduran bir öğretim elemanı, her yönden iyimser, baskı ve şiddetten uzak, şahsiyetli, öğrencileri kendisinden uzaklaştırmayan, kendisine güven duyulan birisidir. Kısacası bir öğretim elemanı, hoş görülü, öğrencilerine sevgiyle yaklaşan sevecen, öğrencisine saygı duyan bir şahsiyet olmalıdır.

Öğretim elemanı, asla kibirli ve gururlu olmamalıdır. Kendisini asla büyük görememelidir. Tanrı'nın dışında bir büyük olmadığını asla hatırlamamalıdır. Bu bilinçteki bir öğretim görevlisi, her öğrencisine bir insan olarak değer verecek, her öğrencisini Tanrı'nın bir nimeti ve hediyesi olarak görecektir, bu nedenle de nazik ve kibar bir insan olacaktır. Öğrencilerine sert ve kırıcı olmaktan uzak duracaktır. Öğretim elemanlarının böyle bir şahsiyet olduğunun bilincinde olan öğrenciler de, öğreticileriyle kendi aralarında tatlı bir mesafe, tatlı bir ilişki oluşturacaklardır.

Öğretim elemanı, derslerinde verimli olabilmek için, ciddi, disiplinli, öğrencisiyle kendisi arasında uyumlu / anlamlı bir mesafe koymalı, ders dışında da öğrencileriyle ilgisini devam ettirmelidir.

Öğretim elemanı, adalet terazisinden asla şaşmamalıdır. Öğrencilerinin sınavlarını değerlendirirken sınavda verdikleri cevapları çok dikkatli okumalı, öğrenciler geçmeye yakın not aldılarsa onlara yardımcı olmalıdır. Sınavdan geçmeyi hak eden bir öğrencinin hakkına gerekli ihtimam gösterilmelidir. Hele hele kalmayı hak etmeyen bir öğrenciyi, kasıtlı olarak kalacağı notu vermekten kaçınılmalıdır. Burada vurgulanmak istenen, hiçbir öğrencinin öğretim elemanı tarafından asla notla tehdit edilmemesidir. Hatta dersler işlenirken öğretim elemanı tarafından, “Siz ağzınızla kuş tutsanız dahi benden asla geçemezsiniz”, “Sınavlarda ben sizlere gösteririm” gibi sözler, öğrencilere sarf edilmemelidir. Bu şekilde sarf edilecek sözler, öğrencilerin daha başlangıçta öğretim elemanı ile aralarında asla tasvip edilmeyecek olan bir ortamın doğmasına neden olabileceği gibi, öğrencilerin dersten soğumalarına da neden olabilir. Böyle bir durum ise öğrencilerin öğretim elemanına olan güvenlerini sarsacak, onun derslerine çalışmamalarına ve dolayısıyla onun dersinden başarısız olmalarına neden olabilecektir. Bu nedenle öğretim elemanı öğrencilerine karşı asla tehditkar olmamalıdır.

Öğretim elemanının öğrencileri konusunda bir tek hedefi olmalıdır. O da; öğrencilere daha öğrenimlerinin başlangıcında, tek hedeflerinin girdikleri bölümü bitirip o bölümün istihdamı olan özel sektör veya devlet kadrolarında görev almak olmadığını, aynı zamanda üniversitelerde bitirdikleri alanlarda kalıp yüksek lisans veya doktora yapmalarını da hedeflemeleri gerektiğini hatırlatmak olmalıdır. Böylece onları araştırmaya yönlendirmek esas hedeflerden biri olmalıdır. Kırk yıllık üniversite tecrübesi olan şahsıma göre böyle bir durum, öğrenciler arasında, öğretim elemanlarına karşı olumlu bir havanın oluşmasına neden olacaktır. Öğretim elemanı böylece, eğitim ve öğretim hayatının en verimli ürününü ancak bu yolla alacak ve bu durum onun için tarif edilemez bir haz olacaktır.

Öğretim elemanı, dersinin ana konusunun dışına çıkmadan, işe siyasî görüşlerini, ideolojilerini ve dinî inanışlarını karıştırmadan, dersini bilimsel disipline ve yönetime bağlı kalarak anlatmalıdır. Derslerini işlerken asla konu dışına çıkmamalıdır. Yani derslerini anlatırken objektiflik esnasından asla ödün vermemelidir.

İyi bir öğretim elemanı, derste öğrencilerinin görüşlerine de yer verir, öğrencilerinin görüşlerini saygı ve hoş görüyle karşılar. Öğrencisinin görüşlerini rahat bir şekilde aktarmasına da yardımcı olur. Öğrencisinin sözünü kesmez, onu sonuna kadar dinler. Çünkü yukarıda da ifade edildiği gibi bazen öyle durumlar olur ki, öğretici öğrenci, öğrenci öğretici durumuna geçebilir. Yani bir öğrenci, konuyla ilgili olarak öğreticinin aklına gelmeyen bir fikir geliştirebilir ve öğreticiyi sözle değil geliştirdiği bu fikriyle uyarabilir. Böyle bir durumun ara sıra olabileceğini bir öğretim elemanı daima göz önünde bulundurmalıdır.

Bir öğretim elemanı, kendisini öğrencilerinin yerine koyarak olaylara öğrencilerinin bakışıyla yaklaşmalıdır. Öğrencilerinin hangi şartlar altında öğrenimlerini sürdürdüğünü (ailesinin maddi durumunun ne olduğunu, kaldığı yurttan, apartta, otelde veya evde rahat bir ortamda derslerini çalışıp çalışmadığını, psikolojik durumunu vs.) göz önünde bulundurarak öğrencilerine gerekli şansları tanımalıdır. Eğer bir öğretim elemanı böyle hareket ederse, öğrencilerinin sorunlarını çözmede onlara yardımcı olabilir. Böylece öğretim elemanı öğrencisi arasında sıcak bir ilişki oluşacak ve bu ilişki öğrencilerin başarılarına olumlu yönde katkılar sağlayacaktır.

Öğretim elemanı daima kendi öz eleştirisini yapabilmeli ve eleştiriye açık olmalıdır. Öğretim elemanı dersini işlerken, öğrencileri tarafından verdiği konudaki görüşlerinde, bir eksiklik veya doğru görülmeyen bir husus tespit edilirse ve kendisine bir itirazda bulunulursa, bu itirazı sakın bir şekilde dinlemeli, eğer itiraza verilecek bir cevabı varsa uygun bir dille cevabını vermeli, yoksa itirazı yapan öğrencisine haklı olabilirsiniz veya bu husus üzerinde birlikte düşünelim diyerek gerekli itina göstermelidir. Unutulmasın ki, eleştiriler doğruya ulaşmada insanların en büyük yardımcısıdır. Elbette ki, eleştirilerin yıkıcı ve kırıcı değil, yapıcı ve onarıcı olması gerekir. Bunun dışında bir öğretim elemanı, eğer iyi bir öğretici olmak istiyorsa, her ders çıkışında kendi öz eleştirisini yapabilmelidir. Ben bu gün dersimi işlerken ne kadar öğrencilerimle birlikte oldum, ben ne kadar öğrencilerime mesajlarımı ulaştırabildim diye kendisinde kendisini öz eleştiriye tabi tutabilmelidir. Eğer bu öz eleştirisinde kendisini gerçekten öğrencilerine verebildiğini veya öğrencileriyle kendisi arasında iyi bir iletişim kurabildiğini tespit edebilirse ona ne mutlu. Çünkü ondan daha mutlusuz o

gün için olamaz. Eğer öğretim elemanı bu öz eleştirisinde kendisinin, gerçekten iyi bir iletişim kurmadığını tespit ederse, bunun nedenlerini başka bir yerde değil, yine kendisinde aramalıdır. Çünkü çözüm bir başka yerde değil yine öğretim elemanının kendisindedir. Kendisini o gün için o derste niçin başarısız bulduğunu tespit ederek, kendisinde eksik bulduklarını bundan sonraki derslerinde tekrarlamamak sanırım onun için en doğru yol olacaktır.

Öğretim elemanı asla iki yüzlü olmamalıdır. İki yüzlü olmak öğretim elemanı makamının özündeki anlama aykırıdır. Çünkü öğretim elemanlığı bir makamın karşılığı olup insana nasip edilen bir kuttur ve anlam olarak da her şeyden önce doğruluğu, dürüstlüğü içerir. Bu nedenle bir öğretim elemanı, ne mesai arkadaşlarına, ne toplumun fertlerine ve ne de öğrencilerine karşı iki yüzlü olamaz. Söylediği ve verdiği sözün arkasında durur. Aynı konuda farklı kişiler karşısında farklı sözler söyleyemez. Çünkü böyle bir kimsenin ne toplum içinde, ne öğretim elemanının mesai arkadaşları yanında ve ne de öğrencileri arasında hiçbir değeri olamaz. Kısacası iki yüzlü bir kişi, kendisine güvenilmeyen bir kişi olur.

Bir öğretim elemanı sınıfta dersini işlerken, öğrencilerin huzurunda bölümündeki mesai arkadaşının aleyhinde konuşmamalıdır. Bölüm elemanları aralarındaki anlaşmazlıkları asla sınıfa taşımamalıdır. Böyle bir davranış öğrenciler arasında hem kendisiyle ilgili hem de aleyhinde konuştuğu bölüm arkadaşıyla ilgili olumsuz bir düşüncenin oluşmasına neden olabilir.

Bir öğretim elemanı dersini işlerken üzerinde durduğu bir konudaki bilgilerini aktardığında, aynı konuda bir başka bölüm elemanının kendi belirttiği bilgiden farklı bir bilgi verdiği öğrenciler tarafından ileri sürülürse, benim verdiğim bilgi doğrudur, yanlış olsa bile o arkadaşın verdiği bilgi yanlıştır dememelidir. Böyle bir durumda siz hocanızın söylediğini yanlış anlamışsınızdır demek en doğru yoldur. Öğrencilerin huzurunda bir başka bölüm elemanını gözden düşürmeğe çalışmak doğru ve hoş bir hareket olmayacaktır. Çünkü o, bölüm arkadaşı hakkında öğrencilerini yanlış yönlendirdiği gibi, onların hocalarına karşı olan güvenlerinin sarsılmasına da neden olabilir.

Bir öğretim elemanı, derslerine zamanında girmeli ve zamanında çıkmalıdır. Böyle bir durum öğretim üyesinin konuyu önemseydiğini, öğrencilerine gereken değeri verdiğini gösterdiği gibi, öğrencilerin de ona karşı gereken değeri, sevgi ve saygıyı duyacağını gösterir.

Bir öğretim elemanı, özel hayatındaki birtakım olumsuz olayları, sınıfta öğrencilerine yansıtmemelidir. Bu ifadeyle özellikle ailesi veya çevresinde yaşadığı olumsuz durumlardan dolayı kendisinde oluşan gerginlik durumlarını yansıtması kastedilmektedir.

How Ought an Ideal Academic Member In Higher Education to be?

Abstract

This study discusses the qualities of an instructor with the status of mentorship who is part of the educational system of the universities and who is one of the elements of the instructor in order to be an ideal instructor. As it is known, the instructor is the indispensable one in higher education. It is undeniable that it is necessary for the higher education to have qualified instructors in order to educate qualified personnel. Although in the primary, secondary and high school education, there are many studies about how the relation between the teacher and student, who are the essential elements of education, should be, unfortunately, it is observed that the same topic is rarely studied in higher education. For this reason, as the qualities that the instructor carries influences the students on being a qualified person and citizen for he/ she is one of the two important elements of higher education it is regarded as necessary to give experiential information on the given subject. It is thought that if the qualities discussed in this study are carefully implemented by the instructor the role model which is the main aim of the higher education will be produced and blended within the society.

Anahtar Kelimeler

University, Education, Teaching, Instructor, Teacher, Student, Course, Exam, Love, Respect.